

[Jørgen Jørgensen.]

Valutaudvalg, saa vil jeg dertil sige, at jeg ganske deler de Synspunkter, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsatte paa dette Omraade. Det Valutaudvalg, der har været nedsat, repræsenterer de 4 store Partier her i Salen, og det har været med til at angive de Retningslinier, hvorefter Loven er administreret, og det ærede Medlem vil vist faa vanskeligt ved at bevise, at Handelsministeren har fulgt andre Linier end dem, der er givet Udtryk for inden for Flertallet i det Valutanævn, som repræsenterer Partierne her.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der jo har den Opgave at skulle tilfredsstille baade de Folk, der i dette Øjeblik ønsker det nuværende System bevaret, og dem, der ønsker noget andet, foreslaar jo, at man bevarer det nuværende Importreguleringssystem for indeværende Aar, og at man forbereder Afviklingen, saaledes at man for Fremtiden kan gaa over til et fast Toldsystem. Dette vilde jeg anse for meget uheldigt. Jeg tror, det vilde være meget betænkeligt, saa usikre som Forholdene er ude i Europa, ja, Verden over, gennem et fastlagt Toldsystem at opbygge Industrier herhjemme, som, den Dag da andre økonomiske Tilstande kommer til at raade ude i Verden, ikke vil have en naturlig og sund Basis, ikke vil have Mulighed for at konkurrere med Industrier af samme Art andetsteds. Jeg advarer imod, at man benytter en Situation som den nuværende til at søge gennemført Foranstaltninger, der langt ud i Fremtiden vil gøre det umuligt at vende tilbage til de frie Samhandelsforhold Landene imellem, som alle ønsker og haaber for eller senere maa komme tilbage.

Men jeg vil for øvrigt sige til det ærede Medlem, at hvis hans Synspunkter i saa Henseende virkelig skulde sejre, saa maa Følgen nødvendigvis blive — det tror jeg, han gør klogt i at regne med, at et Toldsystem altid fører med sig — en Priskontrol, for Forbrugerne i et Land kan ikke være prisgivet en Industri, der ikke møder Konkurrence af nogen Art, og hvoroverfor man ikke til enhver Tid kan være sikker paa, at den ikke misbruger denne sin Stilling.

Vi ser ikke med Glæde paa, at den danske Rigsdag maa beskæftige sig med disse Problemer. Vi har ønsket, at den frie Samhandel Landene imellem, som gennem de sidste Slægtled skabte de gode Vilkaar for Menneskene rundt om i Verden, kunde være fortsat; men ingen, der staar med Ansvar for sine Handlinger, tør benægte, at Danmark i Dag staar i en Situation, der ikke gør det

muligt at undlade at foretage Restriktioner af den ene og den anden Art. Som jeg sagde til at begynde med: Vilkaarene for at sælge er i Dag disse, at vi køber de Steder, hvor man vil købe vore Varer. Jeg har hidtil ikke faaet Anvisning paa, hvoreledes man vil være i Stand til at dirigere sin Handel hen til disse Steder, medmindre man har et System, hvorefter det offentlige kan sige: Der gives ikke Mulighed for Indkøb andetsteds fra end de Steder, hvor vi anviser.

Vi staar ogsaa i den Situation, at den store Befolkning maa give Afkald paa visse Ting, som visse Grupper af Befolkningen, der ikke har mærket Tidens økonomiske Vanskeligheder, havde Muligheder for at købe, hvad der imidlertid vilde betyde, at andre Dele af Befolkningen, som daarlige kunde taale det, maatte undvære Ting, som de nødvendigvis havde Brug for. Vi har faaet indført et System, som er anvendeligt, vi har faaet indført et System, som alle de ledende Mænd inden for alle Erhverv anerkender som brugbart, og som alle Hovederhverv anser for at være det bedste. Vi vil — hvis vi her paa Rigsdagen vil det — være i Stand til at skabe Sikkerhed for, at disse Foranstaltninger ikke medfører urimelige Forhøjelser for den forbrugende Befolkning, hvis vi nemlig gennemfører Mulighed for at faa Indseende med de Priser, der holdes.

Ud fra disse Synspunkter og ud fra den Kendsgerning, at vi staar under Nødvendighedens Lov, saaledes som vi gør det med Hensyn til dette Spørgsmaal, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at vi gennemfører dette Forslag, som jeg tror tjener Erhvervene og tjener det samlede danske Samfund.

Hans Hansen (Rørby): Næppe nogen af alle de Love, der er gennemført som Led i Kriselovgivningen, har vakt saa megen Forvirring som det Forslag, der her foreligger til Behandling, og som tilsigter en Forlængelse, denne Gang for to Aar, af den gældende Lov. Selve Loven og det Princip, den bygger paa, er et Udslag af den Forvirring, der i Almindelighed raader, og som er doceret i Dag ikke mindst fra den sidste ærede Taler, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, der talte om den internationale Varebytning. To store Hovedsynspunkter staar her imod hinanden, nemlig, om Regering og Rigsdag skal raade over vor Udenrigshandel, eller om Handelens Frihed skal respekteres. Jeg skal ikke her indlade mig paa nogen som helst Kritik af Administra-